

præsident gav i Gaar en Oversigt over, hvorledes Bevægelsen var gaaet ved Finanslovens Behandling i Folketinget, og antydede, at der paa §§ 11—25 var en Forhøjelse af ca. 362,000. Tallet er selvfølgelig rigtigt, men den ærede Konseilspræsident glemte, at af disse Paragraffer har § 22 ikke faaet nogen Forhøjelse, men en Nedsættelse af 35,750 Kr. Det glæder mig selvfølgelig, at de civile Formaal faa, hvad de forlange og behøve, men det gør mig ondt, at de militære Formaal ikke kunne faa, hvad der efter Rimelighed maa siges at være ganske nødvendigt. Den ærede Minister omtalte i Gaar 2 af disse Smaasummer paa 5,000 Kr., som han ikke kunde faa hverken i Fjor eller i Aar. Jeg skal nævne en anden lille Sum, som jeg selv har lidt Interesse af. Det er et Forslag, som den ærede Minister i Fjor fremsatte ved 2den Behandling, og som angaar 668 Kr. Det var ikke noget militært eller noget storpolitisk Spørgsmaal, det var Penge til at købe nogle Bøger for til Garnisons-Biblioteket og til at forhøje Bibliotekarens og Assistentens Honorarer med meget smaa Beløb. Det blev ikke vedtaget, og den ærede Minister har ikke gentaget Forslaget. Jeg beklager, at en saa lille Sum skal være Genstand for en saadan Behandling, at man ikke en Gang kan faa det med, som dog ikke kan siges at være absolut militaristisk. Jeg skal ikke opholde det høje Ting videre, jeg vilde kun med disse faa Bemærkninger godtgøre, at jeg ved Afstemningen maa stille mig lige over for Finanslovsforslaget paa samme Maade som de foregaaende Aar. Det er mig ikke muligt at forsvare at give min Stemme for denne Finanslov.

F. Petersen: Jeg skal begynde med at udtale min Tak til den høje Regering og det andet Ting for to Poster paa Finansloven, nemlig den Post paa Marineministeriets Budget, som gaar ud paa, at der bevilges 68,000 Kr. til Paabegyndelsen af et Mine- og Inspektionsfartøj og en Post paa Justitsministeriets Budget, der gaar ud paa at bevilge 42,000 Kr. til Tilsyn med Fiskerierne ved Færøerne. Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) udtalte, at han ikke var rigtig glad ved den første Bevilling, jeg omtalte, idet han mente, at Marineministeren havde bragt et alt for stort Offer for at faa det paagældende Inspektionsfartøj. Af gode Grunde skal jeg ikke komme ind paa at omtale, hvor stort dette Offer kan være, det har jeg ikke Forstand paa, og jeg ved ikke, om den

højtærede Marineminister kunde have faaet Inspektions-skibet uden at bringe noget Offer, men jeg tror, at man maa være den højtærede Minister taknemmelig for, at han har faaet Inspektionsfartøjet bevilget, selv om der skulde bringes et betydeligt Offer derfor. Efter alt, hvad der foreligger, er det absolut nødvendigt at faa et saadant Skib. Det vil være i ærede Medlemmers Erindring, at da vi i Begyndelsen af Samlingen her i Salen havde til Behandling en Lov for Færøerne om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad, blev det udtalt af den højtærede Justitsminister, at han ved at konferere med Marineministeriet havde faaet det Svar, at Marinen ikke for Tiden var i Besiddelse af noget Skib, som kunde sendes op til Færøerne for at holde Orden paa Territoriet der, og at der maatte anskaffes et nyt Skib, som var i Stand til at tage det op i Sejlads med de fremmede Fiskere, og den højtærede Justitsminister stillede i Udsigt, at Færøerne næppe kunde vente at faa Beskyttelse, før et saadant Skib var blevet bevilget og bygget. Heldigvis er det ikke gaaet saa strengt til, som den højtærede Justitsminister forudsagde, idet vi ved Færøerne nu have haft et Skib fra Februar Maanedes Begyndelse, et Skib, som har udrettet en hel Del og skabt almindelig Glæde og Tilfredshed blandt de Beboere, som skulle leve af det Fiskeri, som dette Skib nu beskytter. Nu kunde der muligvis siges: Ja vel, naar dette Skib nu er gaaet derop, saa maa det vel være tilstrækkeligt, og der behøves da ikke at bygges noget nyt! Imidlertid er det jo en bekendt Sag, at det var med ret store Betænkkeligheder, at dette Skib blev sendt af Sted. Fra mange forskellige Sider udtaltes det, at det ikke var tilstrækkelig sødygtigt, foruden at det ikke var hurtigsejlende nok. Jeg skal i den Henseende ikke anføre andet, end hvad der er blevet sagt her i Salen af det ærede 5te kongevalgte Medlem. Det ærede Medlem udtalte, den Gang nævnte Lovforslag om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad ved Færøerne var til eneste Behandling her i Salen den 13de Januar d. A., følgende, som jeg skal tillade mig at opløse med den højtærede Formands Tilladelse: „Der er jo sagt i det andet Ting og andetsteds, at en mindre Kanonbaad skulde benyttes til Stationsskib, og der har rundt om været næret Frygt for, at denne Kanonbaad ikke var stor og stærk nok. Jeg kan ikke sige, at jeg nærer nogen absolut Frygt i denne Retning, men jeg vil dog udtale, at det vil blive et haardt og drøjt Liv for Besætning-